

DE ONTKNOPING

THE END

Gijs van Aken
www.corallus.nl

Inleiding

Bij herhaling heb ik de vraag gekregen, of slangen in de knoop kunnen raken. Altijd heb ik daar een negatief antwoord op gegeven. Na de ervaringen die ik hieronder beschrijf, moet ik daar een nuancering in aanbrenge(n).

September

Op 10 september 2004 beviel mijn *Corallus hortulanus hortulanus*. Haar legsel bestond uit veertien gezonde jongen. Na inspectie heb ik de jongen gescheiden ondergebracht in volglazen bakjes van 20 x 20 x 35 centimeter. Deze bakjes zijn Spartaans ingericht: op 30 centimeter hoogte is een rooster aangebracht met wat kunsttakjes waar de dieren kunnen schuilen. Verder bestaat de inventaris uit een drinkbakje, een bodemverwarming en beukensnippers als grondbedekking.

Ik houd de dieren de eerste maanden relatief vochtig en ik laat ze zoveel mogelijk met rust tot ze goed levende nestmuizen eten.

Oktober

Begin oktober trof ik onze hoofdrolspeler aan met een knoop in de staart en een genecrotiseerde staartpunt. Naar de oorzaken kan ik alleen maar gissen. Bij de in-

Gijs van Aken
www.corallus.nl

Introduction

I have been repeatedly asked whether snakes could tie themselves into a knot. After the experience described in this article, the answer won't be always no.

September

On September 10, 2004 my *Corallus hortulanus hortulanus* gave birth to a litter of 14 healthy juveniles. After inspection the juveniles were separated from each other. Each one was put into a glass terrarium (size 20 * 20 * 35 centimetres). The lay out of the terrariums is simple; a water bowl and a hiding place at a height of 30 centimetres, created with plastic leaves and branches. To keep the terrariums up to temperature, they are all placed on a heating pad

For the first few months the juveniles are kept relatively wet and I handle them as little as possible, until they eat naked mice spontaneously.

October

Early October I found one of the snakes with a knot in his tail and a necrotic tail-end. I can only guess at whatever caused it. During inspection directly after birth nothing abnormal was noticed. A review of the photos made in September didn't show

spectie na de geboorte is mij niets opgevallen. Ook op de foto's die ik direct na de geboorte van elk dier maak, zijn geen afwijkingen te zien. De enige verklaring die ik kan verzinnen voor de knoop is een aangeboren, maar niet opgemerkte verlamming in het laatste gedeelte van de staart, waardoor de bewegingen van het dier niet tot in de staartpunt gevolgd worden. De knoop zal de oorzaak van de necrose zijn: necrose ontstaat bij onvoldoende of niet aanwezige doorbloeding van weefsel.

Van schapen weet ik, dat men de staarten coupeerde door een elastiek strak om de staart aan te brengen, waardoor de doorbloeding onderbroken werd. Het gedeelte achter het elastiek necrotiseerde en viel uiteindelijk af.

Oktober / October.

Oktober / October.

Oktober / October.

abnormalities either. The only explanation I could think of, was a paralysis in the last few centimetres of his tail, which I didn't noticed at birth. Paralysis enabled him to preserve his motions up to the end of his tail and this created the knot. The knot blocked flow to the tissue and caused the necrosis. I know that farmers used to dock the tails of their sheep by fitting a very tight elastic rope around the tail. This blocks the capillary refill of the tissue, creating necrosis and, in the end, the part of the tail behind the rope dropped off.

I decided to do nothing but wait until the tail end dropped of: There was a clear marking between the healthy tissue and the necrosis and the necrotic part of the tail was drying up,

In the next few weeks I kept a close eye on this juvenile. Nothing strange was noticed in his behaviour. He was just as alert as the others from this litter. He was not the only one who had not started eating but that did not concern me at all. It is our experience,

Omdat de staartpunt bij mijn slang ook al begon in te drogen, besloot ik het aan te zien en te wachten tot de staartpunt af zou vallen. Ik heb daarvoor gekozen, omdat er ook een scherpe scheiding tussen het gezonde en het dode weefsel was.

In de daarop volgende weken bleef ik het dier extra in de gaten houden. Het gedrag was niet afwijkend; het was net zo alert als de anderen uit het nest. Het had nog niet gegeten, maar daar maakte ik me niet zo'n zorgen over. Het was een fors jong en in mijn ervaring beginnen de jongen van *Corallus hortulanus hortulanus* binnen enkele maanden spontaan te eten als de condities waaronder ze gehouden worden goed zijn.

November

In november trof ik het dier aan met naast de originele knoop nóg een knoop in de staart. Omdat er geen verkleuring achter de knoop was ontstaan, concludeerde ik dat de extra knoop heel recent moest zijn en de doorbloeding (nog) niet in gevaar had gebracht.

Het lukte me zonder al te veel moeite om de knoop te ontrafelen. Wat ik aantrof was een staarteinde met verschillende, recent ontstane dwarslaesies.

Achteraf zijn deze te verklaren: ik had de inrichting van het terrarium niet aangepast, nadat de eerste knoop was ontstaan. Het dier behield zijn hoge schuilplaats op het rooster tussen de kunstplanten. Ik veronderstel dat het met zijn knoop in de staart is blijven haken aan het rooster of achter een oksel van een tak en zich heeft moeten lostrekken, met een dwarslaesie tot gevolg.

that it may take up to a few months before *Corallus hortulanus hortulanus* start eating. You have to be patient and keep them in the right conditions (temperature, humidity and hiding place).

November

In November I found this animal with an additional knot in his tail. There was no change of colour of the skin so I concluded that this was an extra knot that was created recently, so that the capillary refill was not endangered yet.

It didn't cost me too much effort to un-knot his tail. What I found was a tail with several dislocations.

I imagine that the tail, with its knot, became stuck between the branches of the hiding place. The animal must have pulled itself free with force. By pulling himself free the vertebrae in his tail became dislocated in several places, causing paralyses and again a knot in another part of his tail.

November.

November.

Door de ontstane verlamming van opnieuw een gedeelte van de staart, kon de nieuwe knoop ontstaan.

December

Op eerste kerstdag at het dier voor het eerst. Het leek geen last te hebben van de verlamming in de staart en de necrotische staartpunt.

Op oudejaarsdag bleek er echter opnieuw een knoop ontstaan te zijn. Ook deze was zonder al te veel moeite te ontknopen. Om het dier (en mijzelf) een gelukkig uiteinde te gunnen, heb ik besloten om het necrotische gedeelte van de staartpunt af te knippen. Daarbij heb ik me beperkt tot het uitgedroogde gedeelte, in totaal zo'n vier centimeter. Aan de staart bleef een stukje necrose achter. Dit viel na enkele weken af en liet een goed genezen, maar wel verlamde staartpunt achter.

Na deze 'amputatie' is de staart nooit meer in de knoop geraakt. Het dier groeide verder voorspoedig op en bleef van een vergelijkbaar formaat als de andere dieren die ik uit dit nest had aangehouden.

December

After 3,5 months, on Christmas day, the snake accepted its first prey (two naked mice). It didn't seem to be bothered by its paralysed tail and the necrotic tail end.

History repeats itself.... on December 31 I found the animal with another knot in its

December.

December.

Nabeschouwing

Na het ontdekken van de eerste knoop heb ik besloten om af te wachten. Ik denk dat dit op zich een goede keuze is geweest. Echter, ik had kunnen inschatten dat het dier last van zijn knoop zou hebben bij het voortbewegen en dat het vanwege de manier waarop ik het terrarium had ingericht kon blijven vastzitten.

Door de inrichting aan te passen had ik de dwarslaesies kunnen voorkomen. Het is jammer dat deze zijn ontstaan, zeker als ik zie hoe mooi de wond genezen is en hoe goed het dier het vanaf de eerste voeding in december bleef doen.

Voor verdere wetenswaardigheden en contact verwijst ik u naar de website:
www.corallus.nl

tail. Again, un-knotting was not difficult at all and there was no discolouring of the skin. To give the animal and myself 'a happy ending' I decided to cut off the necrotic tail end. I restricted myself to the dried necrotic part making sure that some necrotic tissue was left near the undamaged skin. In total approximately 4 centimetres was cut off. The necrosis left on the tail dropped spontaneously after a few weeks, leaving a nicely healed tail tip.

After this 'amputation' the tail never became knotted again. The animal gave no further problems and grew just as fast as the other ones I kept from the same litter.

Epilogue

It's easy to be wise after the event.

After discovering the first knot I decided to wait. I think that was a right decision but I should have realised at the time, that the animal would be restricted in his motion and that becoming stuck between the branches of his hiding place was a possibility. If I had altered the hiding place to, for example, a terracotta pot, further paralyses would have been prevented.

Extra paralyses were a pity, especially if you see how nice the wound healed and how well the animal was doing from his first meal onwards.

For further information on this beautiful species, visit us at our website:
www.corallus.nl

Translation into English by the author.
English corrections: Mark Wootten.

